

KONSPEKTY 5. LEKCJI, SPOTKAŃ O WOŁONTARIACIE

przygotowane na konkurs dla nauczycieli/ opiekunów na autorskie scenariusze zajęć w ramach projektu "Lepszy świat przez wolontariat"

I miejsce w województwie wielkopolskim

autorzy: Katarzyna Pietruszka, Krzysztof Grinig

Scenariusz I.

Temat: "Historia małej cząsteczki" Bruno Ferrero. Dar wspólnoty

Cel:

- Uświadomienie wychowankom jaki jest cel biwaku. (Dzieci na biwaku mają dowiedzieć się m.in. czym jest wolontariat i jak być dobrym wolontariuszem)
- Uświadomienie dzieciom, że ważnym czynnikiem dobrze funkcjonującej grupy, szczególnie wolontariuszy, jest integracja i dobre poznanie się jej członków.
- Uświadomienie wychowankom, że każdy członek grupy jest ważny, potrzebny i cenny.

Grupa:

Uczniowie SP3 Wolsztyn – 20 osób

Metody:

podadanka, metoda wizualizacji, burza mózgów, metoda sytuacyjna

Formy:

- formy przedmiotowe: wychowanie przez działalność poznawczą, twórczą, wytwórczą, zabawowo – rozrywkową
- formy organizacyjne: wychowanie przez działalność indywidualną, zespołową

Czas: 90 min.

Środki: 2 plansze, markery, nożyczki, zielone kartki, ołówki, klej, arkusz szarego papieru – drzewo, jabłuszka wycięte z czerwonego papieru, żółte kółko, paski żółtego papieru, taśma klejąca, 20 długopisów

Przebieg zajęć:

- wprowadzenie do tematu

Dzieci od początku zajęć siedzą razem z opiekunami w kręgu. Prowadzący uświadamia dzieciom, że w trakcie kilku zajęć zorganizowanych podczas obozu postara się w 5 krokach opowiedzieć im o WOLONTARIACIE. Celem działań będzie też zachęcenie dzieci do tego typu działalności i stworzenia solidnie pracującej grupy. Ważnym czynnikiem dobrze funkcjonującej grupy, szczególnie wolontariuszy jest jednak integracja i dobre poznanie się jej członków. Taki też będzie cel pierwszego naszego spotkania.

Czas: 5 min.

- nastroje

Uczniowie i nauczyciele kolejno rysują na planszy twarze obrazujące nastroje, w jakich przybyli na obóz oraz krótko je omawiają.

Czas: 5 min.

- reguły

Wychowankowie podają wymyślone przez siebie reguły, których powinny przestrzegać na zajęciach i podczas trwania całego obozu. Pomysły zapisane są przez opiekuna na planszy, która musi być zawieszona w widocznym miejscu.

Czas: 5 min.

- przedstawienie się

Wszyscy nadal siedzą w kręgu. Począwszy od prowadzącego każdy przedstawia się formułą: Mam na imię... Lubię...

Czas: 5 min.

- wolne miejsce

Do kręgu dostawiamy jedno wolne krzesło. Dziecko, które ma je po swojej prawej stronie mówi: „Po mojej prawej stronie jest wolne miejsce, zapraszam na nie...” i podaje imię osoby, którą chciałoby zaprosić. Zabawa trwa tak długo, aż wszystkie osoby z grupy zostaną zaproszone.

Czas: 10 min.

- drzewo

Prowadzący przypina na tablicy arkusz szarego papieru symbolizujący pień drzewa z korzeniami. Każdy uczestnik zajęć otrzymuje arkusz szarego papieru, z którego w dowolny sposób ma stworzyć gałązkę drzewa. Można ją wyciąć, wydrzeć, skrócić... Uczestnicy zajęć po wykonaniu gałązek przymocowują je za pomocą taśmy do pnia. Prowadzący tłumaczy, że drzewo to może być symbolem naszej grupy. Pniem, czyli tym co łączy wszystkich jej członków jest opiekun. On dba o bezpieczeństwo, o porządek w drużynie. Gałązki to dzieci – członkowie grupy. Bez nich drzewo nie byłoby drzewem tylko zwykłym pniem.

Następnie wychowawca prosi dzieci, aby na kartce zielonego papieru odrysowały własną dłoń, po czym dokładnie ją wycięły i wpisały na niej swoje imię. Wycięte dłonie wychowankowie przyklejają przy drzewie jako liście. Opiekunowie też powinni wykonać dłonie, podpisać je i razem z uczniami przykleić obok drzewa. Po zakończeniu tego zadania nauczyciel podsumowuje je np. *„W taki oto sposób stworzyliśmy wspólnotę, wszyscy przynależymy do tego drzewa i tak jak ono i my możemy wspólnie się rozwijać i rozkwiatać jako wolontariusze, pomagając innym...”*.

Czas: 15 min.

- Co mógłbym dać?

Prowadzący rozdaje uczestnikom zajęć (również opiekunom) po kilka jabłuszek wyciętych z czerwonego papieru. Zadanie polega na tym, aby zapisać swoje pozytywne cechy – jeden pomysł na jednym jabłuszku. Następnie każdy kolejno prezentuje swoje cechy, a jabłuszka przykleja na planszy z drzewem (najlepiej w okolicach liści). Prowadzący może to ćwiczenie podsumować w następujący sposób: *„Mamy w sobie tak dużo pozytywnych cech, że na pewno przyniosą one obfity owoc, tak jak to właśnie stało się na naszej planszy. Ważne jest jednak, abyśmy chcieli dobre cechy wykorzystać w działaniu. Wówczas te owoce można będzie zerwać z drzewka i z nich skorzystać, a nie tylko na nie patrzeć”*.

Czas: 15 min.

- słończko różnic i podobieństw

Opiekun kładzie w środku kręgu żółte kółko i prosi wychowanków, aby zastanowili się co mamy wspólnego, co nas łączy, czym się wspólnie charakteryzujemy, co wspólnie lubimy robić (np. lubimy lody, chcemy być wolontariuszami, chodzimy do SP 3...) Ważne jest, by pomysły dotyczyły wszystkich bez wyjątku. Następnie każdy uczestnik zajęć otrzymuje kilka pasków żółtego papieru i na nich zapisuje wszystko to, co różni go od grupy, co jest charakterystycznego tylko dla danej osoby (np. gram na fortepianie, lubię horrory...). Kiedy promyki są opisane, wychowankowie przyklejają je do kuli i prezentują zapisane pomysły. Wychowawca podsumowuje zauważając, że mimo wielu cech wspólnych każdy w naszej grupie może pozostać sobą i to sprawia, że nie nudzimy się swoim towarzystwem i możemy uczyć się od siebie wielu rzeczy. Gdyby nie promyki, byłibyśmy tylko żółtą kulą. Dzięki nim stajemy się słońcem... Czas: 15 min.

- "Historia małej cząsteczki" Bruno Ferrero.

Prowadzący zapoznaje uczniów z opowiadaniem. Następnie razem z dziećmi stara się je omówić. Zwraca uwagę na potrzebę bycia razem, robienia czegoś wspólnie, bycia częścią grupy... Wychowawca zauważa, że współczesnym dzieciom i młodzieży czasami trudno jest znaleźć przyjazną duszę, tak samo jak cząsteczce było trudno odnaleźć przyjaźń i tożsamość. Prowadzący zaszczenia w uczestnikach zajęć nadzieję, że uda się im odnaleźć przyjaźń i tożsamość w grupie wolontariuszy...

Czas: 15 min.

Scenariusz II.

Temat: "Wilkołak i pięć słówek" Bruno Ferrero. Jak lepiej porozumiewać się z ludźmi?

Cel:

- Uświadomienie dzieciom, że aby budować dobre, przyjazne relacje w grupie należy przede wszystkim nauczyć się sztuki porozumiewania się z innymi ludźmi.
- Zapoznanie dzieci z trudnościami, barierami w porozumiewaniu się w celu ich unikania.
- Zapoznanie wychowanków z technikami ułatwiającymi komunikację interpersonalną.
- Integracja grupy.

Grupa:

Uczniowie SP3 Wolsztyn – 20 osób

Metody:

podadanka, metoda wizualizacji, burza mózgów, drama, metoda sytuacyjna

Formy:

- formy przedmiotowe: wychowanie przez działalność poznawczą, twórczą, wytwórczą, zabawowo – rozrywkową
- formy organizacyjne: wychowanie przez działalność indywidualną, grupową, zespołową

Czas: 90 min.

Środki:

20 ołówków w 5 różnych wzorach, karteczki, arkusz szarego papieru, marker, 20 karteczek w 4 różnych kolorach

Przebieg zajęć:

- wprowadzenie

Prowadzący zapoznaje uczestników z tematyką zajęć. Uświadamia dzieciom, że aby budować dobre, przyjazne relacje w grupie należy przede wszystkim nauczyć się sztuki porozumiewania się z innymi ludźmi.

Czas: 5 min.

- podział na grupy

Wychowawca dzieli zespół na 5 grup, rozdając im ołówki w 5 różnych wzorach (ołówki przydadzą się do następnego ćwiczenia)

Czas: 5 min.

- rysunkowe definicje porozumiewania się między ludźmi

Wychowawca proponuje, aby uczestnicy zajęć spróbowali w grupach narysować na kartkach, definicje porozumiewania się między ludźmi. Mają to być takie definicje, które można by było umieścić w encyklopedii dla małych dzieci, które jeszcze nie potrafią czytać. Następnie grupy kolejno przedstawiają swoje propozycje. Po prezentacjach prowadzący mówi, że choć z definicji wynika niezwykła prostota procesu komunikacji, to w rzeczywistości tak nie jest. Aby to wychowankom uświadomić proponuje im kilka ćwiczeń związanych z porozumiewaniem się między ludźmi.

Czas: 5 min.

- instrukcja

Prowadzący wyznacza z grupy jedną osobę, której zadaniem będzie poinstruowanie uczestników zajęć jak narysować wskazany przez prowadzącego rysunek. Ćwiczenie będzie się odbywało w 2 etapach:

1 etap: instruktor siedzi tyłem do grupy i opisuje, uczestnicy zajęć nie mogą zadawać pytań i komentować.

2 etap: instruktor siedzi przodem do grupy i opisuje, uczestnicy zajęć mogą zadawać pytania i komentować.

Po przeprowadzeniu ćwiczeń w dwóch etapach prowadzący prosi dzieci, aby podzieliły się swoimi wrażeniami. Prosi o to zarówno instruktora jak i instruowanych. Zadaniem wychowanków jest wskazanie najbardziej ich zdaniem dogodnej sytuacji. Zdanie swoje należy uzasadnić.

Czas: 15 min.

- "ciumkanie"

Prowadzący prosi, aby jedna osoba opuściła salę. Reszta uczniów wybiera sobie temat, na który będą rozmawiać po powrocie kolegi. Tematem rozmowy musi być czynność. Może to być np. pływanie, rysowanie, czytanie... Jednak zamiast nazwy tej czynności uczestnicy zajęć muszą używać słowa "ciumkanie". Zadaniem osoby, która opuściła klasę jest odgadnięcie o czym mówią inni.

Czas: 10 min.

- podsumowanie

Prowadzący dokonuje podsumowania tej części zajęć, uświadamiając dzieciom, że proces porozumiewania się nie jest wcale taką prostą sprawą. Poprzez przeprowadzone ćwiczenia można zauważyć jak różnorodna jest paleta naszych oczekiwań, pragnień, a także jak wiele istnieje interpretacji na dany temat w zależności od osobowości, temperamentu, sposobów kojarzenia.

Czas: 5 min.

- bariery komunikacji interpersonalnej

Wychowawca prosi, aby uczestnicy zajęć zastanowili się, co wg nich jest przyczyną tego, że ludzie czasami nie mogą się porozumieć, co zaburza ten proces, co jest barierą w kontaktach między ludźmi. Pomysły są zapisywane przez prowadzącego na arkuszu szarego papieru (burza mózgów).

Czas: 5 min.

- techniki porozumiewania się

W tym momencie wychowawca tłumaczy, że te przyczyny stanowią poważne blokady w porozumiewaniu się między ludźmi, w dogadywaniu się. Tworzą one niewidzialny mur między ludźmi, który można przezwyciężyć 3 technikami:

1 technika - SŁUCHANIE BIERNE

Technika ta polega na zwykłym milczeniu, na wysłuchaniu w ciszy tego, co druga strona ma do powiedzenia. W ten sposób wyraża się chęć wysłuchania osoby, a także aprobatę jego przeżyć osobistych.

2 technika - SŁUCHANIE AKTYWNE

Technika polegająca na tym, że osoba wysłuchująca nie przedstawia własnego zdania, lecz niejako obrazuje wysłuchana wcześniej wypowiedź osoby wypowiadającej się. Mogą to być reakcje naszej twarzy – mimika. Ale może to też być powtarzanie zasłyszanej wypowiedzi, np.:

- Wiesz, mam problem.

- Słyszę, że masz problem.

3 technika – OTWIERACZE

Technika ta polega na stosowaniu dodatkowych zachęt po to, aby druga osoba zaczęła mówić lub kontynuowała swoją wypowiedź. Chodzi tu o zadawanie pytań, dzięki którym osobie mówiącej łatwiej jest wypowiedzieć się, bo czuje nasze zainteresowanie.

Czas: 5 min.

- podział na grupy

Wychowawca dzieli dzieci na 4 grupy rozdając im karteczki w 4 różnych kolorach.

Czas: 5 min.

- scenki

Prowadzący prosi, aby uczestnicy zajęć odegrali w grupach scenki wymyślone przez siebie, w których ukazane będą omówione wcześniej techniki porozumiewania się:

- 1 grupa – słuchanie bierne
- 2 grupa – słuchanie aktywne
- 3 grupa – otwieracze

4 grupa miałaaby przedstawić scenkę, w której bohaterowie nie mogą się ze sobą porozumieć, ponieważ pojawiły się bariery w porozumiewaniu się.

Czas: (5 + 10) 15 min.

- "Wilkołak i pięć słówek" Bruno Ferrero.

Prowadzący na zakończenie zajęć wyraża nadzieję, że mimo tak skomplikowanego procesu jakim jest porozumiewanie się między ludźmi, dzieci będą unikać barier w porozumiewaniu się oraz wykorzystają poznane techniki w codziennym życiu. W nagrodę za aktywne uczestnictwo w warsztatach zapoznaje dzieci z treścią opowiadania Bruno Ferraro pt. "Wilkołak i pięć słówek". Historię można podsumować stwierdzeniem, że to właśnie używanie zwrotów grzecznościowych, "dobre maniere" - jak sugeruje opowiadanie, decydują, czy jesteśmy wilkołakami, czy ludźmi.

Scenariusz III.

Temat: "Paczuszka w złotym kolorze" Bruno Ferrero. Sztuka dawania

Cel:

- Zapoznanie dzieci z pojęciem wolontariatu.
- Wzbudzenie refleksji nad naszymi pobudkami pracy wolontariackiej
- Stworzenie regulaminu działania grupy wolontariackiej.
- Zatwierdzenie kodeksu etycznego wolontariusza.
- Integracja grupy.

Grupa:

Uczniowie SP3 Wolsztyn – 20 osób

Metody:

pogadanka, metoda wizualizacji, burza mózgów, metoda sytuacyjna

Formy:

- formy przedmiotowe: wychowanie przez działalność poznawczą, twórczą, wytwórczą, zabawowo – rozrywkową
- formy organizacyjne: wychowanie przez działalność indywidualną, grupową, zespołową

Czas: 90 min.

Środki: plansza szarego papieru (x2), plansza z definicją wolontariatu, 2 kartki, 2 kleje, 20 karteczek w 4 różnych kolorach, 4 kartki, 4 markery, 20 długopisów, karteczki, kłębek, szmaciana piłka

Przebieg zajęć:

- Piłka z gałganków

Prowadzący nawiązuje do poprzednich tematów lekcji. Przypomina o potrzebie każdego człowieka bycia razem, robienia czegoś wspólnie, bycia częścią grupy... Kolejny raz uświadamia dzieciom, że aby budować dobre, przyjazne relacje w grupie należy m.in. z uwagą słuchać to, co mówią inni. Dobrym sposobem na przećwiczenie tej umiejętności będzie zabawa z piłką z gałganków... Dzieci ustawiają się tworząc koło. Piłka musi dotrzeć do wszystkich, ale bez specjalnej kolejności. Każdy rzuca piłkę do jednego z kolegów. W pierwszej części zabawy, ten kto otrzymuje piłkę, musi powiedzieć "coś miłego o sobie". Powinien określić to, co może dać klasie. W drugim okrażeniu, ten kto otrzymuje piłkę, ma powtórzyć to, co powiedział o sobie ten, który dostał piłkę. Jeżeli ktoś zapomniał słów poprzednika, musi "odpokutować" (np. powiedzieć żart, zrobić 10 przysiadów). W ten sposób można nauczyć się wsłuchiwanie w to, co mówią inni.

Czas: 10 min.

- Wprowadzenie

Prowadzący zapoznaje dzieci z tematyką dzisiejszych zajęć, którym jest wolontariat, regulamin działania grupy wolontariuszy, kodeks etyczny wolontariusza. Hasła te mogą się wydawać trudne, ale prowadzący uspokaja, że są to elementy niezwykle ważne w działalności każdej grupy wolontariuszy i małymi krokami postaramy się wspólnymi siłami je opracować. W związku z tym, że praca wymagać będzie szczególnej atmosfery prowadzący zachęca do odczytania reguł jakie wymyślone zostały na pierwszych zajęciach, a które obowiązują podczas trwania całego obozu.

Czas: 5 min.

- Podział na grupy

Wychowawca dzieli dzieci na 4 grupy rozdając im karteczki w 4 różnych kolorach.

Czas: 5 min.

- Definicja wolontariatu

Zadaniem dzieci w grupach jest stworzenie definicji wolontariatu. Kiedy definicje są już gotowe przedstawiciele grup prezentują je. Kartki z wypracowanymi pomysłami umieszcza obok prac dzieci. Następnie prowadzący zawiesza planszę z pełną definicją wolontariatu w widocznym miejscu. Następuje jej prezentacja i wychwycenie elementów wspólnych z definicjami stworzonymi przez dzieci.

W tym momencie powinno nastąpić dokładne omówienie pojęcia wolontariatu. Należy uświadomić dzieciom, że wolontariatu nie należy kojarzyć jedynie z najbardziej popularnymi akcjami charytatywnymi w Polsce i ze zbiórkami pieniędzy do puszek. Należy też odróżnić obowiązki domowe, jak choćby pomoc мамie w sprzątanii, od zajęć pomocowych. Trzeba również uświadomić wychowankom, że jednorazowe dobre uczynki, np. przeprowadzenie staruszki przez ulicę, nie czynią ich od razu wolontariuszami.

Wychowankowie wielokrotnie brali już udział w akcjach na rzecz potrzebujących więc pojęcie wolontariatu nie jest im obce. Można więc w tym miejscu o tym wspomnieć, chwalić za dotychczasową pracę.

Czas: (10 + 5 + 5) 20 min.

- Jaki powinien być wolontariusz czyli kodeks etyczny wolontariusza

Wychowawca zadaje pytanie dzieciom: **Jaki powinien być wolontariusz? Jakimi zasadami powinien się kierować?** Uczestnicy zajęć zapisują swoje propozycje na karteczkach (1 pomysł na 1 karteczkę). Wychowawca przelicza głosy. Te, które pojawiły się najczęściej zapisane są na arkuszu papieru wielkimi literami. Pomysły, które powtarzały się rzadziej zapisane są mniejszymi literami. Pojedyncze głosy uwidocznione są na planszy drobnym pismem. Wychowawca tłumaczy dzieciom, że w ten sposób stworzyliśmy wspólnie nasz KODEKS ETYCZNY WOLONTARIUSZA.

Czas: 10 min.

- Kłębek – *”Chcę zostać wolontariuszem, ponieważ... Obawiam się pełnić funkcję wolontariusza...”*

Wychowankowie siedzą w kręgu. Prowadzący wiesza w widocznym miejscu definicję pojęcia WOLONTARIUSZ i zapoznaje z nim dzieci. Następnie prosi, aby każdy wypowiedział się, dlaczego chce zostać wolontariuszem, dlaczego wcześniej aktywnie działał na rzecz potrzebujących. Wychowankowie wypowiadają się, rzucając do siebie kłębek wełny. Zasada jest taka, że nie rzucamy do osób, które już się wypowiedziały. W trakcie zabawy powstaje pajęczyna, którą można na końcu wykorzystać do podsumowania ćwiczenia. Może ona bowiem symbolizować piękną i skomplikowaną sieć powodów, dla których chcemy być wolontariuszami.

Druga część ćwiczenia polega na tym, że dzieci związając nić wypowiadają się na temat ewentualnych obaw, lęków, jakie pojawiają się w nich w związku z pełnieniem funkcji wolontariusza. Po tej części ćwiczenia prowadzący bierze do rąk kłębek i tłumaczy, że to zupełnie normalne, że pojawia się niepokój, obawa, lęk... Ważne jest jednak, aby nie zrażać się, nie poddawać się, nie rezygnować... W trudnych sytuacjach, w sytuacjach zmęczenia czy zniechęcenia prowadzący zawsze będzie służył pomocą, dobrą radą, wsparciem...

Czas: 20 min.

- Regulamin pracy grupy wolontariackiej

Prowadzący zachęca dzieci do wspólnego zastanowienia się nad punktami regulaminu grupy wolontariuszy. Regulamin ten pomoże nam w naszej działalności. W razie wątpliwości, niejasności naprowadzi nas na własny tor. Każdy podany pomysł musi być przedyskutowany i zaakceptowany przez *wszystkich* członków grupy. Prowadzący zapisuje kolejno wypracowane punkty pod hasłem Regulamin Grupy Wolontariuszy – Beniaminków. Następnie umieszcza go w widocznym miejscu sali.

Czas: 10 min.

- *”Pacuszka w złotym kolorze” Bruno Ferero*

Prowadzący zapoznaje uczestników zajęć z treścią opowiadania. Uświadamia, że nawet najdrobniejszy dobry gest może przynieść wiele radości. Warto więc podejmować trud. Akt dawania jest niejednokrotnie ważniejszy od samego daru.

Czas: 10 min.

Projekt współfinansowany przez Szwajcarię w ramach szwajcarskiego programu współpracy z nowymi krajami członkowskimi Unii Europejskiej

Scenariusz IV. i V.

Temat: Spotkania z lokalnymi liderami wolontariatu:

- uczniowie Gimnazjum nr 1 w Wolsztynie
- uczniowie Zespołu Szkół Ogólnokształcących i Profilowanych w Wolsztynie

Cel:

- Zapoznanie wychowanków z różnymi rodzajami pracy wolontariatuszy.
- Zachęcenie dzieci do wolontariatu.
- Integracja wolontariatuszy z różnych szkół.

Metody:

pogadanka, metoda wizualizacji

Formy:

- formy przedmiotowe: wychowanie przez działalność poznawczą, zabawowo – rozrywkową
- formy organizacyjne: wychowanie przez działalność indywidualną, zespołową

Czas:

60 min. - spotkanie z wolontariuszami z Gimnazjum nr 1 w Wolsztynie)

30 min (przerwa kawowo – integracyjna)

60 min. – spotkanie z wolontariuszami z Zespołu Szkół Ogólnokształcących i Profilowanych w Wolsztynie

Grupa:

Uczniowie SP3 Wolsztyn – 20 osób

Goście z Gimnazjum nr 1 w Wolsztynie – 5 wolontariatuszy, 2 opiekunów

Goście z ZSOiP w Wolsztynie – 3 wolontariatuszy

Przebieg zajęć:

Zaproszeni goście opowiedzą w kilku zdaniach o swojej działalności wolontariackiej. Przedstawią historie jak to się stało, że stali się wolontariatuszami. Zachęcą naszych beniaminków do pracy w grupie wolontariatuszy. Opowiedzą też czego obawiali się na początku swej drogi i w jaki sposób ich wątpliwości zostały rozwiane. Dzieci będą miały okazję zadać swoim gościom pytania. Zaprezentują również swoje małe sukcesy – akcje, które udało nam się zorganizować na terenie szkoły.

Druga część zajęć będzie miała charakter praktyczny. Zarówno wolontariatusze z liceum jak i gimnazjaliści zaprezentują naszym uczniom kilka zabaw, które wykorzystują w pracy z dziećmi: zdrowymi jak i niepełnosprawnymi.

W przerwie między spotkaniami zaprosimy gości na słodki poczęstunek. Będzie to okazja do luźnych rozmów, wymiany doświadczeń, zadawania pytań, integracji wolontariatuszy z różnych szkół.

Scenariusz VI.

Temat: "Labirynt" Bruno Ferrero. Planowanie

Cel:

- Uświadomienie wychowankom jak ważne jest planowanie swojego życia, swojej działalności.
- Stworzenie kalendarza działalności Szkolnego Koła Wolontariuszy „Beniaminki”
- Integracja grupy.

Grupa:

Uczniowie SP3 Wolsztyn – 20 osób

Metody:

pogadanka, burza mózgów, metoda sytuacyjna

Formy:

- formy przedmiotowe: wychowanie przez działalność poznawczą, twórczą, wytwórczą, zabawowo – rozrywkową

- formy organizacyjne: wychowanie przez działalność indywidualną, grupową, zespołową

Czas: 45 min.

Środki: 20 cukierków w 3 różnych smakach, 4 arkusze szarego papieru, 3 markery

Przebieg zajęć:

Prowadzący uświadamia wychowankom jak ważne jest planowanie swoich działań zapoznając ich z treścią opowiadania Bruno Ferrero pt. "Labirynt"

Czas: 5 min.

- Podział na grupy

Wychowawca dzieli uczniów na 3 grupy rozdając cukierki w 3 różnych smakach, szary papier.

Czas: 5 min.

- Beniaminki na etapie planowania

Dzieci w grupach na arkuszach szarego papieru mają za zadanie wypisać swoje propozycje na działania szkolnego koła wolontariatu.

Po wykonaniu zadania grupy prezentują swoje pomysły.

Następnie prowadzący proponuje, aby przedyskutować pomysły, przegłosować je i zatwierdzić kalendarz działań Szkolnego Koła Wolontariuszy "Beniaminki".

Zaplanowane działania wraz z datami zapisane zostają chronologicznie na arkuszu papieru.

Przy każdym działaniu swój czytelny podpis składa osoba, która zdecyduje się być odpowiedzialną za realizację konkretnego zadania. Pod pomysłami natomiast podpisują się wszyscy członkowie klubu wolontariusza na znak akceptacji i jako deklarację wzięcia udziału w powyższych przedsięwzięciach.

UWAGA!

podpisy dzieci składają na kolejnym spotkaniu, kiedy opiekun otrzyma podpisane następujące dokumenty:

-regulamin działania Grupy Wolontariackiej "Beniaminki"

- zgodę rodziców/prawnych opiekunów na pracę w grupie wolontariackiej

- kodeks etyczny wolontariusza

Czas: 30 min. (10+10+10)

Na zakończenie zajęć każdy uczestnik otrzymuje w pamiątkowej, kolorowej teczce:

- Regulamin działania Grupy Wolontariackiej "Beniaminki"
- zgodę rodziców/prawnych opiekunów na pracę w grupie wolontariackiej
- kodeks etyczny wolontariusza
- dyplom za udział w biwaku pod hasłem "Jak Beniaminki stały się wolontariuszami"

Wszystkie te dokumenty uczestnicy zabierają ze sobą do domu, zapoznają z nimi swoich rodziców i w umówionym terminie przynoszą podpisane przez siebie i przez rodziców opiekunom wolontariuszy.

Czas: 5 min.